

145/1999. (X. 1.) Korm. rendelet
a temetőkről és a temetkezésről szóló
1999. évi XLIII. törvény végrehajtásáról

A Kormány a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 41. §-a (1) bekezdésének *a)–e)* és *g)* pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

A temető, temetkezési emlékhely

1. § (1) Koporsós földbetemetés céljára temetőt vagy temetkezési emlékhelyet (a továbbiakban együtt: temető) létesíteni vagy bővíteni csak olyan területen lehet, ahol a talajvíz legmagasabb szintje a talajszint alatt 2,5 méternél igazolhatóan nem emelkedik magasabbra.

(2) Új temetőt, temetési helyet létesíteni vagy meglévőt bővíteni a helyi építési szabályzatban, illetve szabályozási tervben – a (3) bekezdésben meghatározott szempontok figyelembevételével – kijelölt helyen, illetőleg az építésügyi hatóság által meghatározott védőtávolságokra figyelemmel lehet.

(3) A helykijelölés, illetőleg a védőtávolság meghatározása során figyelemmel kell lenni a temetővel, temetési hellyel szomszédos beépített vagy beépítésre szánt terület használóinak méltányolható érdekeire is.

2. § (1) A temetőt az épített és a természeti környezet harmóniájára figyelemmel kell kialakítani és meg kell őrizni kert jellegét.

(2) A köztemető létesítésénél, bővítésénél, sírhelytábla (parcella) újra betemetésénél a temetési helyek a temető (temetőrész) területének legfeljebb 65%-át foglalhatják el.

(3) A temetőbejáratot, a fogadóteret, a ravatalozóhoz vezető utat, a ravatalozó környezetét parkszerűen kell kialakítani és gondozni.

(4) A temető területének fásítását úgy kell megoldani, hogy az segítse a tájékozódást, és ne akadályozza a közlekedést.

A temető létesítményei

3. § (1) A temetőhöz vezető útnak és a sírhelytáblákat (parcellákat) összefogó úthálózatnak gépjárművel is járhatóknak kell lennie. Gépjármű várakozó helyet külön jogszabály szerint kell biztosítani.

(2) Új temető létesítésénél vagy meglévő temető bővítésénél az akadálymentes közlekedésről gondoskodni kell.

(3) A temető bekerítésének vagy élő sövényvel való lehatárolásának módját a helyi építési szabályzat határozza meg. Ha a temetőt tömör vagy áttört kerítéssel határolják, mellette – a kerítés külső vagy belső oldalán – cserje, illetőleg fa ültetvényt kell telepíteni. Ha a kerítés urna elhelyezését is szolgálja a cserje- vagy fatelepítést úgy kell elvégezni, hogy az urnahelyek megközelítését ne akadályozza.

4. § (1) A temetőben keletkezett hulladék rendszeres gyűjtéséről, elhelyezéséről és kezeléséről a köztemető fekvése szerinti települési önkormányzat rendeletében, illetőleg a temetőszabályzatban (a továbbiakban együtt: szabályzat) foglaltak szerint kell gondoskodni.

(2) A vízvételt (kút, közkifolyó) – a csurgalékvíz megfelelő elvezetésével – legalább 150 m-enként biztosítani kell.

5. § (1) Temetőben – temetkezési emlékhely kivételével – ravatalozót kell építeni.

(2) Ravatalozót úgy kell megépíteni, hogy az alkalmas legyen az elhunyt ravatalozásra való előkészítésére, a kegyelet lerovására, az elhunyt elbúcsúztatására. Egy épüleategységen belül

az üzemi-technikai és a búcsúztató helyiségeket úgy kell elválasztani egymástól, hogy az ne zavarja a gyászszertartást.

(3) A temetőbe, illetve a ravatalozóba kiszállított holttest hűtéséről – halott hűtő berendezésben – a ravatalozásig folyamatosan gondoskodni kell.

(4) 2000 fő alatti lakónépességű településen a holttest hűtése (tárolása) a ravatalasztal hűtésével is megoldható.

(5) Ravatalozó épületet úgy kell megépíteni, hogy az külső ravatalozásra is alkalmas és akadálymentesen megközelíthető legyen.

(6) A ravatalozó rendszeres takarításáról és szükség szerinti fertőtlenítéséről a temető üzemeltetője gondoskodik.

6. § (1) Temetkezési emlékhelyen épített ravatalozót kizárólag a búcsúztatás idejéig lehet használni. A ravatalozóban az elhunytat ideiglenesen elhelyezni, búcsúztatásra előkészíteni tilos.

(2) Temetkezési emlékhelyen külső ravatalozás nem végezhető.

7. § (1) A városi önkormányzat által fenntartott köztemetőben boncoló-helyiségcsoportot kell építeni, ha a településen vagy annak 20 km-es körzetében működő egészségügyi intézményben, illetőleg más temetőben lévő ilyen létesítmény nem áll rendelkezésre.

(2) Boncoló-helyiségcsoportot a ravatalozó épületében, elkülönítetten kell létesíteni.

(3) A boncoló-helyiségcsoportra az egészségügyi szolgáltatást nyújtó intézményekre (patológiára) külön jogszabályban meghatározott szakmai minimumfeltételeket megfelelően kell alkalmazni.

8. § (1) A lezárt temető bekerítéséről vagy élő sövényvel való lehatárolásáról a 3. § (3) bekezdése szerint kell gondoskodni.

(2) Lezárt temetőben az utaknak alkalmasnak kell lenniük a sírhelytáblák (parcellák) megközelítésére, karbantartásukról a szabályzatban kell rendelkezni.

(3) Az építmények, sírjelek, növényzet állagmegóvásáról úgy kell gondoskodni, hogy az a temetőlátogatók biztonságát ne veszélyeztesse.

9. § (1) A temető tulajdonosa a lezárt temető vagy temetőrész átalakításával – a kulturális örökség védelméről szóló törvény rendelkezéseinek figyelembevételével – a helyi építési szabályzat előírásainak megfelelően, kegyeleti parkot hozhat létre.

(2) A kegyeleti park kert jellegű fenntartásáról a tulajdonos gondoskodik.

Temetési hely

10. § (1) A temetőt – nagyságától függően – sírhelytáblákra (parcella), a sírhelytáblákat pedig sorokra kell osztani. A sorokban a temetési helyeket a temető üzemeltetője jelöli ki.

(2) A sírhelytáblákat, a sorokat és a temetési helyeket számozni kell. A temetési helyek nyilvántartással való azonosíthatóságát biztosítani kell. A sírhelytábla számozását a helyszínen is fel kell tüntetni.

(3) A sírhelytáblát a folyamatos temetésre elő kell készíteni. A sírhelytáblát a tereprendezés, ültetvényezés, fásítás, valamint a sírhelytáblát határoló út megépítése előtt nem lehet használatba venni.

(4) A szabályzatban a temető egyes területei – de legalább sírhelytáblánként az egyes temetési helyek – építészeti, kertészeti kialakításának és gondozásának részletes feltételei meghatározhatók. A feltételeket a temetési hely felett rendelkezni jogosulttal kötött szerződésben kell rögzíteni.

(5) A temetőben alkalmazott temetési helyek szélességi, hosszúsági méretét és az egymástól való távolságát a szabályzatban kell előírni.

11. § (1) Koporsós temetés esetén a temetési hely lehet egyes sírhely, kettős sírhely és sírbolt. Az egyes sírhely alapterete egy koporsó, a kettős sírhely alapterete két egymás melletti koporsó befogadására alkalmas sírgödör.

(2) A koporsó egy holttest elhelyezését szolgálja. Az eltemetető ettől eltérően rendelkezhet, ha az anya halála és az újszülött perinatális halála miatt az eltemetés egy időben történik.

(3) A sírgödör mélysége 2,5 méter mélységben, vagy annál mélyebben található talajvízszint esetén 2 méter. Koporsós rátemetés esetén úgy kell mélyíteni, hogy a felülre kerülő koporsó aljzata legalább 1,6 méter mélységbe kerüljön. A rátemetés feltételeit a nyilvántartó könyvbe be kell jegyezni. A sírgödört az üzemeltető hozzájárulásával természetes – a talajban lebomló – anyaggal burkolni lehet.

(4) Oldalirányú üreggel ellátott egyes vagy kettős sírhelyet nem szabad létesíteni.

(5) A sírbolt (kripta) legalább két koporsó elhelyezését biztosító, terepszint alatti és feletti, illetve kizárólag terepszint feletti építményrészéből álló temetési hely. A sírbolt méretét a befogadott koporsók száma határozza meg. A sírbolt temetőn belüli elhelyezését a temető tulajdonosa (üzemeltetője) jelöli ki. Sírbolt a temető tulajdonosának hozzájárulásával, a külön jogszabályban meghatározott esetekben, az építési hatóság engedélyével építhető. A tulajdonosnak a hozzájárulást meg kell adnia, ha az építető a sírbolt helyét megváltotta.

(6) A sírboltok, a gyermek, a kettős és az urnasírhelyek részére az egységes gondozás céljából külön táblát vagy sorokat lehet kijelölni.

(7) Azon a temetési helyen, ahol a talajvíz a talajszinttől számított legfeljebb 2 méterig emelkedik, a sírgödör mélysége a talajvízszint felett 0,4 méter, de legalább 1,6 méter. Az ilyen sírhelyre rátemetés csak akkor végezhető, ha

a) az első betemetés óta legalább tíz év eltelt,

b) a talajvíz szintjét havi rendszerességgel mérik, és a mért adatok folyamatos nyilvántartásáról az üzemeltető gondoskodik, és

c) a rátemetés előtt az első betemetéskor elhelyezett koporsót a talajvíz szintjének csökkenését követően legalább 2 méteres sírgödör mélységbe helyezik.

(8) Nem végezhető koporsós temetés azon a temetési helyen, ahol a talajvíz a talajszint alatti 2 métert eléri. A temetési tilalmat a nyilvántartó könyvbe be kell jegyezni.

12. § (1) Hamvasztásos temetés esetén az urnába helyezett hamvak temetési helye lehet urnafülke (kolumbárium), urnasírhely, urnasírbolt. Az urna koporsós temetési helyre rátemethető.

(2) Az urnafülke (kolumbárium) hamvakat tartalmazó urnák elhelyezésére épített temetési hely, amelyet a temető tulajdonosa külön jogszabályban meghatározott esetekben az építésügyi hatóság engedélyével létesíthet.

(3) Új urnafülke építésénél az urnát befogadó belső méret legalább 30 x 30 cm. Urnafülke építmény kialakításához a szabályzat előírhatja a természetes anyagok és művészi formák alkalmazását. Az urnafülkét úgy kell kialakítani, hogy a fülke egyedi díszítése biztosítható legyen.

(4) A hamvakat tartalmazó urna földbe temetésére urnasírhely és urnasírbolt alakítható ki, amelyek a rendelkezési jogosultság időtartamában (használati idő) különböznek egymástól.

(5) A temető tulajdonosa a hamvak szétszórásához és bemosásához külön temetőrészt jelölhet ki, amelyet parkszerűen kell kialakítani.

(6) A temető tulajdonosa (üzemeltető) a mesterséges vagy spontán abortusz folytán távozó magzat, csonkolt testrész, emberi szerv, szervmaradvány eltemetésére külön sírhelytáblát jelöl ki.

13. § (1) Temetési hely megjelölésére sírjel használható, illetőleg létesíthető.

(2) A sírjel nem foglalhat el a szabályzatban meghatározott temetési helynél nagyobb területet, magasságát a helyi építési szabályzat, ennek hiányában az építésügyi hatóság korlátozhatja.

(3) A síremlék és tartozékai, valamint az emlékoszlop tervét (vázrajzát) a temető üzemeltetőjének az elhelyezés előtt be kell mutatni.

14. § (1) A temetési helyen túlterjeszkedő, közízlést sértő, vagy oda nem illő felirattal ellátott sírjelet elhelyezni nem szabad. E szabályt a meglévő sírjelek felújításánál is alkalmazni kell.

(2) A halva született magzat sírhelyét jelzőfával kell megjelölni, amelyen a temetés napját és a temetési hely sorszámát kell feltüntetni.

(3) Ha a halva született magzat eltemetéséről – kérésére – közeli hozzátartozója gondoskodott, a sírhelyen kereszt vagy fejfa is elhelyezhető, és azon utónevet is fel lehet tüntetni.

15. § (1) A temető tulajdonosa – köztemető esetén az önkormányzat – a temetési hely felett rendelkezni jogosultat a biztonságos használatot veszélyeztető sírjel vagy a sírbolt helyreállítására köteles felhívni. A felhívást – a temetési hely megjelölésével – a temető hirdetőtábláján és a parcella sarkán 90 napra ki kell függeszteni, és a felhívás közlését a rendelkezésre jogosult ismert lakcímén is meg kell kísérelni.

(2) Ha a sírjel felett rendelkezni jogosult a felhívás ellenére a sírjelet nem állítja helyre és az életet is fenyegető közvetlen veszély áll fenn, akkor a közvetlen veszélyt a rendelkezni jogosult költségére a temető tulajdonosa szünteti meg.

(3) A sírjel vagy sírbolt helyreállításáig a temetési helyre további temetkezés nem történhet.

16. § Nemzeti sírkertben sírjelet állítani, sírboltot építeni, azon változtatni, illetőleg áthelyezni vagy lebontani külön jogszabály rendelkezései szerint, illetve a Nemzeti Kegyeleti Bizottság hozzájárulásával szabad. A kérelmet a Nemzeti Kegyeleti Bizottsághoz a temető tulajdonosa (üzemeltető) útján kell benyújtani.

17. § (1) A temető fenntartójának (kezelőjének) a temetőről térképet (vázrajzot) kell készíteni, amelyen fel kell tüntetni, hogy mely sírhelytáblák, sorok milyen temetési helyek céljára vannak fenntartva.

(2) A temető részletes térképét annak bejáratánál ki kell függeszteni és a változásokkal legalább évenként ki kell egészíteni.

(3) A temető bejáratánál a közönség részére tájékoztatót kell kifüggeszteni a nyitva tartás idejéről, a temető rendjéről.

Temetési hely feletti rendelkezési jog időtartama

18. § (1) A temetési hely feletti rendelkezési jog időtartama (használati idő) nem lehet kevesebb, mint

a) a koporsós betemetés, illetve rátemetés napjától számított 25 év;

b) sírbolt esetén 60 év;

c) urnafülke és urnasírhely esetén 10 év;

d) urnasírbolt esetén 20 év.

(2) A temetési hely feletti rendelkezési jog a (3) bekezdésben foglalt kivétellel meghosszabbítható (újraváltható). A meghosszabbítás legrövidebb időtartamára az (1) bekezdésben foglaltak az irányadók.

(3) A meghosszabbítás nem tagadható meg, kivéve akkor, ha a temető tulajdonosa bizonyítja, hogy a területet átalakítja vagy más célra kívánja felhasználni. Erről a temetési hely feletti rendelkezni jogosult nyilatkozatot kérhet.

(4) A szabályzat, illetve a temető, temetkezési emlékhely tulajdonosának az eltemettetővel kötött megállapodása az (1) bekezdésben meghatározott időtartamnál hosszabb használati időt is megállapíthat.

(5) Megszűnik a rendelkezési jog gyakorlása, ha a használati idő meghosszabbítás hiányában lejár, illetve, ha a temetési hely megszűnik.

(6) A temetési helyre vonatkozó rendelkezési jog a temetési helyből kikerült holttest új temetési helyre történő áthelyezésével, illetve elhamvasztásával is megszűnik, kivéve, ha az urnát ugyanarra a temetési helyre rátemetéssel visszahelyezik.

(7) Ha a rendelkezési jog azért szűnik meg, mert a jogosult a holttestet más temetési helyen kívánja eltemetni, a jogosult részére a megváltási díj időarányos részét vissza kell téríteni.

A lezárás és a megszüntetés

19. § (1) A temető, temetőrész, sírhelytábla (parcella), temetési hely lezárását hirdetményben kell közölni. A hirdetményt a lezárás időtartamáról a tájékoztató táblán, szükség szerint a temetőkapun, ravatalozón és az érintett temetőrésznel is ki kell függeszteni.

(2) Lezárt sírhelytábla temetési helyére urna elhelyezhető, koporsós temetés csak sírboltba vagy kettős sírhelybe engedélyezhető.

(3) Amennyiben a Tv. 10. §-ának (2) bekezdése szerint a temetőt, illetve a temetési helyet megszüntetik, a megszüntetést megelőzően azt hirdetményben, továbbá három alkalommal, legalább egy országos és egy területi napilapban – egyházi (felekezeti) temetőnél az egyház (felekezet) lapjában és a helyben szokásos módon is – közzé kell tenni úgy, hogy a hirdetmény kifüggesztése és az első közzététel a megszüntetés előtt legalább 6 hónappal, a továbbiak pedig kéthavonként történjenek.

(4) Ha a lezárt temetőt, temetőrészt, sírhelytáblát, temetési helyet újra betemetés vagy kegyeleti park céljára kívánják használatba venni, a használatbavétel előtt a területet legalább 30 cm vastag földréteggel kell feltölteni.

(5) Újra betemetés során megtalált csontmaradványokat az eltemettető kívánságának megfelelően

a) díjmentesen mélyebbre lehet tenni;

b) az újra betemetésre kijelölt temetési hely díjában való érvényesítése mellett, csontkamrában el lehet helyezni; vagy el lehet hamvasztani és a hamvakat a temető arra kijelölt területén szét lehet szórni, vagy urnában lehet elhelyezni.

20. § (1) Temetőt vagy temetőrészt a terület más célú felhasználása esetén a temetési helyek kiürítésével lehet megszüntetni.

(2) A lejárt használati idejű temetési helyek kiürítéséről a temető tulajdonosa (üzemeltetője) gondoskodik.

(3) Azoknak a temetési helyeknek az áthelyezéséről, amelynek a használati ideje még nem járt le, a temetési hely felett rendelkezni jogosulttal kötött megállapodás alapján, a temető tulajdonosa (üzemeltető) gondoskodik. Az áthelyezett temetési hely használati ideje az eredetileg megváltott temetési hely használati idejéhez képest nem változik.

(4) Ha a lejárt használati idejű temetési helyen lévő holttestmaradványokat az elhunyt hozzátartozója máshol el kívánja temetni, erről a kiürítésre megjelölt időpontig kell gondoskodnia. Ennek hiányában a holttestmaradványokat (az urnákat) a kiürítésre megjelölt időpontot követő 6 hónap elteltével – az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnak a temető fekvése szerint illetékes kistérségi vagy fővárosi kerületi intézete (a továbbiakban: kistérségi intézet) jelenlétében – közös sírhelyben kell elhelyezni, illetve a hamvak az arra kijelölt helyen szétszórhatók.

21. § (1) A sírjellel az rendelkezik, aki a temetési hellyel rendelkezik.

(2) Ha a rendelkezésre jogosult, illetőleg annak örököse a kiürítésre megjelölt időpontig a sírjel elszállításáról nem intézkedik, a megjelölt időpontot követő hat hónap elteltével a sírjelet a temető tulajdonosa értékesítheti.

(3) Sírbolt és át nem helyezhető síremlék esetében a tulajdonos a létesítőt köteles kártalanítani. A kártalanítás módjára és mértékére, valamint érvényesítésére a Polgári Törvénykönyvnek a kártérítésre vonatkozó szabályait kell értelemszerűen alkalmazni.

22. § Az elhalttal eltemetett és a sír felnyitásakor előkerült – értékeket képező – dolgokra hagyatéki eljárás lefolytatása céljából a temető üzemeltetője értesíti a külön jogszabályban meghatározott hatóságot.

Temetői munkák

23. § (1) A temetőben történő munkavégzést – a hozzátartozók részéről történő sírgondozás, a temetési hely növényekkel való beültetése és díszítése kivételével – a temető üzemeltetőjének a munkavégzés megkezdését megelőzően be kell jelenteni. Fák ültetésére a szabályzat az irányadó.

(2) Az üzletszerű tevékenység során a vállalkozó köteles betartani a szabályzatban meghatározott feltételeket.

(3) Munka úgy végezhető, hogy az ne sértse a hozzátartozók és a látogatók kegyeleti érzéseit, ne akadályozza az elhunyt elbúcsúztatását. A munkavégzés során a szomszédos temetési hely nem sérülhet, gondoskodni kell arról, hogy eredeti állapota ne változzon. A munka ideje alatt a temetési helyek látogatását nem lehet akadályozni.

(4) Búcsúztatás alatt a munkavégzéssel keletkezett hang vagy egyéb hatás nem zavarhatja a szertartást.

A temetés feltételei

24. § (1) A halottat koporsós temetés esetén – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a halottvizsgálati bizonyítvány kiállításától számított 96 órán belül el kell temetni, kivéve, ha

a) a halottvizsgálatot végző orvos a halottvizsgálatra vonatkozó rendelkezések alapján ettől eltérő engedélyt adott;

b) a temetésre az eltemettető kívánsága szerint 8 napon belül kerül sor, feltéve, hogy a holttest hűtése folyamatosan biztosított;

c) a temetésre az eltemettető kívánsága szerint – a temetés helye szerint illetékes kistérségi intézet engedélyével – 15 napon belüli időpontban kerül sor, feltéve, hogy a holttestnek az eltemetésig történő hűtése folyamatosan biztosított.

(2) A halottat – hamvasztásos temetés esetén – a halottvizsgálati bizonyítvány kiállításától számított 15 napon belül el kell hamvasztani. A holttestet a hamvasztásig hűteni kell.

25. § (1) A temetőbe szállított halottat az azonosság megállapítása és az okmányoknak az üzemeltető részére történő átadása után – a szállításnál használt külső koporsóval együtt – azonnal el lehet temetni, vagy gondoskodni kell a hűtőben, ravatalozóban való elhelyezéséről.

(2) Ha a temető üzemeltetője az azonosság vagy az okmányok tekintetében hiányosságot észlel, az átvételt felfüggeszti és a halottvizsgálati bizonyítványt kiállító orvost, valamint az illetékes kistérségi intézetet értesíti.

26. § (1) Temetni – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – hagyományos módon koporsóban (koporsós temetés), hamvasztás esetén az urnába helyezett hamvak eltemetése, illetve elhelyezése, szétszórása útján lehet.

(2) A koporsót temetés előtt véglegesen le kell zárni.

27. § Az elhalt méltó búcsúztatása céljából a koporsóban történő eltemetés, külföldre szállítás előtt az eltemettető kérésére és költségére a holttest konzerválható. A halottkonzerválás egészségügyi intézet patológiai osztályán végezhető el.

28. § (1) Az elhalt földbe temetéséhez az eltemettetőnek jól zárható, környezetet nem szennyező anyagból készült, résvetres koporsóról kell gondoskodnia. Földbe temetéshez – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – fémből, üvegből, műanyagból készült koporsó nem használható.

(2) Földbe temetéshez olyan koporsóanyag vagy kegyeleti termék nem használható, amely – alapanyagként vagy adalékanyagként külön jogszabályban szereplő összetevők bármelyikét tartalmazza – veszélyezteti a környezetet. Ha az elhunyt temetésre való előkészítéséhez, szállításához műanyag (pvc, polietilén fóliát) vagy más, földben le nem bomló anyagot,

kelléket használtak, azt az eltemetés során földbe helyezni nem szabad. A halottal érintkező, nem lebomló anyagokat egészségügyi veszélyes hulladékként kell kezelni.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók a fertőző betegségben elhunytak, valamint a külföldről szállított holttestek szállításánál felhasznált anyagokra.

(4) Temetőben és temetési helyen létesített sírboltba (kriptába) temetéshez az elhunytat légmentesen zárt, az eltemettető igényének megfelelően fa, műanyag, fém vagy üveg koporsóba kell tenni. Fa koporsó használata esetén belső fém vagy műanyag koporsót is alkalmazni kell.

29. § A kolerában, pestisben, leprában, sárgalázban, kiütéses tífuszban, takonykórban, AIDS-ben, vírusos hemorrhagiás lázban elhunytak holttestét kellő szilárdságú, hézagmentesített kettős koporsóban kell eltemetni.

30. § (1) Azt, aki törvény alapján a temetésre kötelezett és a kötelezettségét nem teljesíti, az elhalálozás helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője felszólítja 15 napon belüli teljesítésre. Ha a kötelezett a felszólításnak nem tesz eleget, az elhunytat közkölségen kell eltemetni.

(2) A közkölségen történő temetés esetén a temetésre kötelezett személyt a temetés helyéről és idejéről értesíteni kell.

(3) Az elhunytat a kötelezett kérelmére az általa megjelölt temetési helyre kell temetni, ha az elhalálozás helye szerinti település köztemetőjében megjelölt temetési hely felett a kérelmezőnek rendelkezési joga van.

31. § (1) Az elhunytat – ha az eltemettetőnek nincs a temetőben meglévő temetési hely feletti rendelkezési joga – az elhalálozás ideje szerint sorrendben következő temetési helyre kell temetni, kivéve, ha a szabályzat másként rendelkezik.

(2) Sírboltba történő temetés rendjét a sírboltkönyv határozza meg.

A hamvasztásos temetés

32. § (1) A hamvasztásos temetést lebonyolító szolgáltató a ravatalozás után, de legkésőbb az elhaltak a hamvasztóba történő szállítása előtt köteles az eltemettető vagy meghatalmazottja jelenlétében számba venni a halotton levő nemesfém ékszereket, és azokat az eltemettető vagy meghatalmazottja számára elismervény ellenében kiszolgáltatni.

(2) A hamvasztásos temetést felvevő szolgáltató köteles tájékoztatni az eltemettetőt az elhunyt hamvasztását elvégző üzem címéről.

(3) Az elhunytat az elhalálozás (kór- vagy hatósági boncolás) helye szerinti legközelebbi hamvasztóban kell elhamvasztani, kivéve, ha

a) az eltemettető az ország más hamvasztóüzemét jelöli meg a hamvasztásos temetés megrendelésekor;

b) az elhalálozás helye szerinti legközelebbi hamvasztóüzemben a szállítás és a hamvasztás együttes díja magasabb a távolabbi üzembe való szállítás és hamvasztás együttes díjánál.

(4) A hamvasztó üzemek hamvasztási díjairól és a szállítás díjáról az eltemettetőt a kifüggesztett árjegyzékben tájékoztatni kell. A tételes számlában a hamvasztó üzem által számlázott díjat kell érvényesíteni.

Urnaelhelyezés, -kiadás, hamvak szórása

33. § (1) A hamvakat tartalmazó urnát urnafülkébe elhelyezni, urnasírba temetni vagy sírhelybe, sírboltba rátemetni egyaránt szabad. Az urnát a talaj szintjétől legalább 0,5 méter mélységbe kell elhelyezni. Rátemetésnél az urna a koporsós temetési hely használati idejét nem hosszabbítja meg.

(2) Urnát urnatartóban a sír felületére is el lehet helyezni. Az egy urnafülkébe vagy urnasírba elhelyezhető, valamint a sírhelybe (sírboltba) temethető urnák számát a temető tulajdonosa (üzemeltetője) a szabályzatban határozza meg.

(3) Az eltemetettő vagy egyetértésével más hozzátartozó kívánságára az urnát az átvétel igazolásával ki kell adni, és ennek megtörténtét a nyilvántartásban is fel kell jegyezni. Az így kiadott urna bármely olyan ingatlanon, illetve temetkezési emlékhelyen elhelyezhető vagy eltemethető, ahol a tulajdonos (kezelő), továbbá az ingatlan jogszerű használója ehhez hozzájárult és a kegyeleti igények biztosíthatók. Ezek a rendelkezések a korábban temetőben elhelyezett urnára is alkalmazhatók.

(4) Közös tulajdonú ingatlanon való urnaelhelyezéshez a tulajdonostársak hozzájárulása szükséges.

(5) Az ingatlanon elhelyezett urnát az eltemetettő (örököse) kívánságára – a halottvizsgálati bizonyítvánnyal vagy a halotti anyakönyvi kivonattal való igazolás mellett – az ingatlan helye szerinti köztemető tulajdonosa (üzemeltetője) az irányadó használati időig köteles visszafogadni és elhelyezni, illetve a hamvak bármely más temetőben elhelyezhetők.

34. § (1) A hamvak az eltemetettő rendelkezése alapján a temető arra kijelölt helyén – a kegyeleti igények betartásával – szétszórhatók. A hamvak szétszórásakor gondoskodni kell arról, hogy azok a szétszórásakor a talajba bemosódjanak.

(2) Ha a szétszórás zárt rendszerbe (pl. medence) történik, gondoskodni kell, hogy a hamvak abból ne kerülhessenek ki. Ha a műtárgy betelt, azt a temető megszűnéséig fenn kell tartani, vagy közös emlékhelyen kell megőrizni.

(3) Szétszórásos temetés esetén a hamvakat a szétszórás elvégzésére alkalmas urnába kell helyezni.

(4) A hamvakat temetőn kívüli ingatlanon a tulajdonos (kezelő) előzetes hozzájárulása után lehet szétszórni.

(5) A hamvak légijárműről történő szétszórásához a légiközlekedési hatóság engedélye szükséges, amelyben meg kell határozni a hamvak szétszórásának módját is.

Sírnyitás

35. § (1) A sír vagy sírbolt felnyitását (a továbbiakban: sírnyitás) a temető fekvése szerint illetékes kistérségi intézet engedélyezheti. Nem minősül sírnyításnak a koporsós temetésre használt temetési helynek urna elhelyezése céljából történő megbontása.

(2) A sírnyításhoz a temetési hely felett rendelkezni jogosult hozzájárulása szükséges. Nem kell hozzájárulás a nyomozó hatóság részéről kezdeményezett sírnyításhoz, de az eljárásról a temetési hely felett rendelkezni jogosultat értesíteni kell.

(3) A 29. §-ban meghatározott betegségben elhunyt temetési helyének megnyitására csak az elhalálozástól számított egy év elteltével adható engedély.

(4)

36. § (1) A rátemetés, valamint a holttest újratemetése vagy hamvasztása céljából történő sírnyitást – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a temetési hely felett rendelkezni jogosult vagy annak örököse kérheti a kistérségi intézettől. A kérelemhez csatolni kell:

a) az eltemetett halott halotti anyakönyvi kivonatát vagy a temetkezési hely sírboltkönyv-kivonatát, amely tartalmazza az adott sírhelyen koporsóban vagy urnában eltemetettek számát, valamint a temetés időpontját;

b) a halottvizsgálati bizonyítvány hiteles másolatát;

c) ha a kérelmező örökös, az öröklést igazoló okiratot.

(2) A halottvizsgálati bizonyítvány hiteles másolatát az elhalálozás helye szerint illetékes anyakönyvvezető adja ki.

(3) Az eltemetéstől számított huszonöt éven túl a halál okát nem kell vizsgálni. Ezen időponton túl a sírnyításhoz nem kell a kistérségi intézet engedélyét beszerezni.

(4) A kiürítéssel összefüggésben szükséges áttemettetés vagy hamvasztás céljából történő sírnyitás esetén a sírnyítási engedély az eltemetésre kötelezettek sorrendjét figyelembe véve más kötelezettnek is kiadható, ha az eltemettető (örököse) hitelt érdemlően nyilatkozik, hogy nem kíván gondoskodni az áttemettetésről vagy hamvasztásról. A kistérségi intézet szükség szerint, de legalább a kiürítés megkezdésekor ellenőrzi a kiürítést.

(5) A hamvasztás célját szolgáló sírnyítási engedélyt meg kell adni, ha a halál nem rendkívüli módon következett be.

(6) Tudományos, illetve kutatási célból történő sírnyitás esetén a sírnyítás célját is igazolni kell.

(7) Ha az (1) és (2) bekezdés szerinti okiratot a kérelmező nem csatolja, a kistérségi intézet a rátemetés, valamint a holttest újratemetése vagy hamvasztása céljából történő sírnyításhoz adatszolgáltatás iránti kérelemmel fordul az okiratban meghatározott adatokról nyilvántartást vezető hatósághoz, a sírboltkönyvet vezető üzemeltetőhöz vagy bírósághoz. A megkeresett temetőüzemeltető az adatszolgáltatási kérelmet egy munkanapon belül köteles teljesíteni.

37. § (1) A koporsós temetésre szolgáló temetési helyre sírnyítási engedéllyel – a sír megfelelő mélyítésével, alpméretenként egymás fölé helyezve – további, legfeljebb egy elhalt vagy a szabályzatban rögzített, a kistérségi intézet által engedélyezett számú, 25 évnél régebbi holttestmaradvány temethető rá. Fertőző betegségben elhunyt sírhelyére csak a kistérségi intézet engedélye alapján lehet rátemetni. Ez esetben a rátemethető elhaltak számát a kistérségi intézet korlátozhatja. Rátemetés esetén – a 25 évnél régebben temetett és exhumált maradvány kivételével – biztosítani kell a temetési hely legalább 25 éves használatát. Rátemetés esetén a meghosszabbított sírhelyhasználati időre vonatkozó arányos sírhelyhasználati díjat kell megfizetni.

(2) Az elhalálozástól számított 5 éven belül sír (sírbolt) felnyitására engedély csak hamvasztás, más temetési helyre való áthelyezés és rátemetés céljából, illetve a nyomozó hatóság rendelkezésére adható.

38. § (1)

(2)

(3) A halottvizsgálati bizonyítvány hiteles másolatát az elhalálozás helye szerint illetékes anyakönyvvezető adja ki.

39. § Urnafülke, urnasírhely, urnasírbolt felnyitásához, továbbá hagyományos sírhelyre rátemetett urna kivételéhez a kistérségi intézet engedélyére nincs szükség.

40. § Temetési hely, sírbolt felnyitását az intézet engedélyében és a szabályzatban foglaltak szerint kell elvégezni. Exhumálás, hamvak kivétele céljából történő felnyitás esetén a temető üzemeltetője, legkésőbb a munka megkezdése előtt 10 nappal a temetőben (hirdetőtáblán) a sírhelytábla, sírhelysor, temetési hely számát, a sírjelen feltüntetett adatok körét, és az exhumálás idejét tartalmazó közleményt helyez el.

A nyilvántartás

41. § (1) A nyilvántartó könyvbe minden temetést (urnaelhelyezést, urnakiadást, urnakiemelését, hamuszórást) időrend szerint kell bejegyezni.

(2) A holttestmaradványok közös sírba helyezése esetén a temetőben vezetett nyilvántartó könyv rovatába a közös sírba történő helyezést, időpontjának és a közös sírnak a megjelölésével be kell jegyezni.

(3) Az üzemeltető a sírbolt könyv és a nyilvántartó könyv adatait elektronikus adathordozón is tárolhatja. Elektronikus nyilvántartás esetén hiteles biztonsági másolat készítése vagy párhuzamos manuális nyilvántartás vezetése szükséges.

A temetőszabályzat

41/A. § A temetőszabályzat tartalmazza:

- a) a temető használatának általános szabályait, a temetőben végzett szolgáltatások, valamint a kegyeletgyakorlás rendjét;
- b) a temetőben alkalmazott, fenntartással és üzemeltetéssel összefüggő díjak mértékét;
- c) a temetőüzemeltetési (temetőgondnoki) feladatokat és kötelezettségeket, a létesítmények igénybevételeinek feltételeit;
- d) a temetési helyek kialakításának (méretezés) szabályait, a sírhelyhasználati idők meghatározását, a temetési helyek gondozásának, a növényültetés és a sírjelek alkalmazásának feltételeit;
- e) a hulladék gyűjtésének, kezelésének szabályait;
- f) a védett sírjelek, temetési helyek nyilvántartásának (ideértve a további temetés lehetőségének feltüntetését is) szabályait.

A halotyszállítás

42. § (1) Halottat, valamint halva született magzatot csak a halál bekövetkezésének tényét és módját megállapító halottvizsgálat után szabad kórbonctani vizsgálat, hatósági boncolás, temetés, illetve elhamvasztás céljából a halál bekövetkezésének helyéről elszállítani.

(2) Kórházon kívül meghalt személy holttestének temetőbe szállításáról a halottvizsgálati bizonyítvány kiadásával és az eltemetésre engedélyezett idő meghatározásával együtt a halottvizsgálatot végző orvos intézkedik.

(3) Rendkívüli módon bekövetkezett halál esetén (rendkívüli halál) a holttestnek az elhalálozás (kór- vagy hatósági boncolás) helyéről való elszállításáról külön jogszabály rendelkezik.

(4) Az azonosító úrlapnak a holttest két végtagjára történő felhelyezéséről a halottvizsgálatot végző orvos, kórházban a boncmester gondoskodik. A szállító figyelmét fel kell hívni – külön megjelölve az úrlapon –, ha az elhunyt fertőző betegségben halt meg.

(5) A kórházon kívül elhunyt személyről a rajta található nemesfém ékszereket az elszállítás előtt – ha azt a hozzátartozó nem tette meg – a szállító köteles levenni, és az eltemettetőnek, illetve a közeli hozzátartozónak elismervény ellenében átadni.

(6) Halottat szállítani felöltöztetve vagy lepedővel lefedve szabad.

43. § (1) Településen kívülre történő szállítás esetén az elhunytat kellő szilárdságú, vízhatlan módon hézagmentesített, ráálló fedéllel ellátott koporsóba kell helyezni. Szállítani erre a célra kialakított, fedéllel ellátott szállítókoporsóban is lehet.

(2) A koporsón belül műanyag zsákot kell használni a szállításra

a) ha arra hamvasztás céljából vagy kórboncolást követően kerül sor, továbbá

b) a rendkívüli halálesetben vagy fertőző betegségben elhunyt, valamint 10 évnél rövidebb idő előtt eltemetett, exhumált maradvány szállítása esetén.

(3) A szállításra használt koporsón belül fém koporsót kell használni, amennyiben a szállítás vonaton, hajón, légi járművön, illetve külföldre történik.

(4) Településen belül történő szállításhoz erre a célra rendszeresített hordágy is használható, ha az elhunytat át nem látszó szállítózsákba helyezik és a hordágyhoz rögzítik.

(5) Hamvasztás céljára történő szállításhoz – ha a szállítás az elhalálozástól számított 120 órán belül megtörténik – fedéllel ellátott hamvasztó koporsó is használható.

44. § (1) Az elhunytat erre a célra kialakított és rendszeresített, zárt közúti halotyszállító járművel szabad szállítani. A rakodótérben szállítható halottak számát a forgalmi engedélyben rögzíteni kell.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott halotyszállító járművet – kivéve, ha erre a célra gyártották – belülről résmentes, fertőtleníthető fém vagy műanyag lemezzel kell bélelni, jól zárható ajtóval ellátni, és a koporsó (hordágy) rögzítésére alkalmassá kell tenni.

(3) Helyi vagy temetőn belüli szállítás céljára lovasfogat is használható.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott halottszállító járművet vagy lovasfogatot csak a holttest és az eltemetés (elhamvasztás) kellékének szállítására szabad használni.

(5) Az (1)–(5) bekezdésben foglaltak egyebekben nem érintik a külön jogszabályokban előírt, halottszállításra vonatkozó rendelkezéseket.

45. § (1) Halottszállító járművel várakozni csak a szállítási feladat ellátásához szükséges ideig szabad

- a) halott szállítása közben közterületen (közúton), vagy
- b) egészségügyi intézmény területén.

(2)

(3) Fertőző betegségben elhalt szállítása után a kocsit azonnal, egyébként havonta fertőtleníteni kell, amelyről naplót kell vezetni. A napló tartalmazza a fertőtlenítés időpontjára, helyére és a fertőtlenítés módjára vonatkozó adatokat.

46. § (1) Az elhunyt külföldre szállításához engedély szükséges, a kérelmet a halál megállapításának helye szerint illetékes kistérségi intézethez kell benyújtani. A kérelemnek tartalmaznia kell a szállítandó halott nevét, utolsó lakhelyét, a halált okozó betegség megnevezését, a halál napját, azoknak a helységeknek a megnevezését, ahonnan és ahová a szállítás történik, a szállító jármű (a szállítás módjának) megjelölését és a szállítmány kísérőjének megnevezését.

(2) A kérelemhez csatolni kell a halottvizsgálati bizonyítványt vagy a halotti anyakönyvi kivonatot.

(3) A halottszállítási engedélyt két példányban kell kiállítani. Az engedélyben a halott szállításának feltételeit is meg kell határozni. A halottszállítási engedély egyik példányát és a halottvizsgálati bizonyítványt (halotti anyakönyvi kivonatot) a halott kísérőjének kell átadni. A másik példányt a kérvényhez csatolva az irattárba kell elhelyezni. Az engedélyben megállapított halottszállítási feltételek teljesítését a halottszállítás megkezdése előtt ellenőrizni kell.

(4) Halottnak külföldről Magyarországra való szállításához az engedélyt a magyar konzuli tisztviselő adja ki. Az engedélyezésnél a belföldi helyközi halottszállításra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe kell venni azzal az eltéréssel, hogy a kettős koporsó használata minden esetben kötelező. A rendeltetési helyen – a temető fenntartója (üzemeltetője) értesítése alapján – az intézet a szállítmányt ellenőrzi, a halottszállítási engedélyt bevonja és megőrzi.

(5) Ha a kérelmező a (2) bekezdésben meghatározott okiratokat nem csatolja, a kistérségi intézet az elhunyt külföldre szállításához szükséges engedély iránti kérelem elbírálásához adatszolgáltatás iránti kérelemmel fordul a (2) bekezdésben meghatározott adatokról nyilvántartást vezető hatósághoz vagy bírósághoz.

Temetkezési szolgáltatás

47. § (1) A telephelyen külön helyiséget kell biztosítani:

- a) az ügyfelek fogadására, ha a telephelyen temetésfelvétel is történik, és
- b) ha a temetésfelvételi tevékenységhez kellékbemutató is társul, a bemutató céljára is.

(2) Temetésfelvételi iroda – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – lakás céljára nem használt, az elhunyt tiszteletét biztosító körülményeknek megfelelő helyiségben létesített telephelyen működhet.

(3) Több telephellyel rendelkező temetkezési szolgáltató – 1000 fő alatti településen – temetésfelvételi irodát lakáson belül – az elhunyt tiszteletét biztosító körülményeknek megfelelő külön helyiségben – engedély nélkül működtethet.

48. § (1) A telephelyen elhunytat – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – akkor lehet tárolni, ha a temetkezési szolgáltatásra vonatkozó engedély e tevékenységre kiterjed. A telephelyen a holttest hűtéséről folyamatosan kell gondoskodni.

(2) Olyan telephelyen, amely fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi intézmény, szanatórium, szociális ellátó intézmény, lakó- és szállásépület, üdülő, oktatási, nevelési és kulturális intézmény, vendéglátóhely, vendéglátóüzlet bármely bejáratától számított 200 méteres távolságon belül található, az elhunyt hűtését, illetve az elhunyt temetésre való előkészítését nem lehet végezni.

(3) Telephelyen halotyszállító jármű fertőtlenítése csak akkor végezhető, ha a temetkezési szolgáltatásra vonatkozó engedély erre kiterjed.

49. § A temetkezési szolgáltató telephelyén folytatott tevékenység megváltoztatása esetén a szolgáltató a megváltozott temetkezési szolgáltatást kizárólag a módosított tevékenység megkezdése előtt kiadott temetkezési szolgáltatásra vonatkozó engedéllyel nyújthatja.

50. § (1) A halotyszállítást legalább kétfő, a ravatalozást és a sírgödörbe (sírboltba) való koporsóelhelyezést legalább négy főnek kell végeznie. Az urnaravatalozást és urnaelhelyezést egy fő is elvégezheti.

(2) A szolgáltatásban közreműködők a munka során kötelesek méltó magatartást tanúsítani, a kegyeleti igényeknek megfelelő öltözetben munkát végezni.

51. § (1) A Tv. 30. § (2) bekezdés d) pontja szerint a temetkezési szolgáltatás végzéséhez temetkezési szolgáltató szakképesítés szükséges.

(2) A temetkezési szolgáltató szakképesítés megszerzéséhez külön jogszabály szerint szükséges, temetkezési szolgáltatásban eltöltött szakmai gyakorlatot a munkáltató (megbízó) igazolja.

52. § (1)–(3)

(4) A vagyoni biztosíték a fennálló kötelezettségek teljesítése után és csak a temetkezési szolgáltatói tevékenység megszűnését követő 3 hónap elteltével szüntethető meg.

(5)

53. § (1) A vagyoni biztosíték mértéke a temetkezési szolgáltatás megkezdésekor 200 ezer Ft.

(2) Ha a temetkezési szolgáltatás megkezdésétől számított két év eltelt, illetőleg a szerződés meghosszabbításakor, a vagyoni biztosíték mértéke a tárgyévet megelőző évben a számviteli törvény szerint elszámolt nettó árbevételhez igazodóan

- a) egymillió Ft nettó árbevételig 200 ezer Ft;
- b) egymillió Ft és ötmillió Ft árbevétel között 400 ezer Ft;
- c) ötmillió Ft és tízmillió Ft árbevétel között 600 ezer Ft;
- d) tízmillió Ft árbevétel fölött egymillió Ft.

(3) A tevékenységét tovább folytató temetkezési szolgáltató a felhasznált vagyoni biztosítékot köteles haladéktalanul, de legkésőbb 30 napon belül pótolni.

Temetőüzemeltetés

54. § (1) Temetőüzemeltetést az a gazdálkodó szervezet láthat el, amelynek vezetője vagy határozatlan idejű foglalkoztatási jogviszonyban álló alkalmazottja

a) kertészeti, parkgondozó, illetőleg kertépítő szakképesítéssel, vagy
b) középfokú kertészeti, parkgondozó, illetőleg kertépítő végzettséggel, illetve felsőfokú intézményben ilyen szaktárgyból vizsgával rendelkezik.

(2) Ha az önkormányzat rendelete a Tv. 40. §-ának (1) bekezdése szerint a köztemetőn belüli tevékenységek ellátására az üzemeltető szakszemélyzetének igénybevitelét kötelezővé teszi, az üzemeltetőnek a temetkezési szolgáltatókra vonatkozó feltételeknek is meg kell felelnie.

55. § (1) A temető üzemeltetője is köteles a szabályzatban meghatározott, a temetkezési szolgáltatókat terhelő díjakat megfizetni, ha az üzemeltetés mellett temetkezési szolgáltató tevékenységet is végez.

(2) A temető üzemeltetője a szabályzatban megállapított díjakon felül más díjat nem állapíthat meg, így különösen: nem szedhető díj a temetőlátogatásért, a temetői utak használatáért és a temetési hely gondozásához igénybe vett vízért.

(3) Ha a temető üzemeltetése kegyeleti közszolgáltatási szerződés alapján történik, az üzemeltető köteles

a) az üzemeltetés, illetőleg a temetkezési szolgáltatás költségeinek megosztására az önkormányzat által elfogadott számviteli szabályzatot alkalmazni;

b) az üzemeltetéssel összefüggő bevételeiről és kiadásairól az önkormányzatot évente tájékoztatni.

Hamvasztóüzemi működés

56. § (1) Hamvasztóüzembe elhunytat szállítani akkor lehet, ha az átadás-átvétel feltételei biztosítottak.

(2) Az átvevő a halottvizsgálati bizonyítvány alapján köteles azonosítani az elhunytat. Ellenőrizni kell az elhunyt kezére vagy lábára felhelyezett azonosító cédula, valamint az okmányok (halottvizsgálati bizonyítvány, értesítés halálesetről) és a hamvasztást megrendelő bizonylat adatait. Az elhunytat kizárólag fedővel ellátott hamvasztó koporsóban (vagy normál koporsóban) legalább lepedővel fedett módon lehet szállítani, illetve átvenni.

(3) Az átvett halottat a hamvasztásig hűteni kell.

(4) Az átvételt követően a koporsóba éghetetlen anyagból készült azonosító lapkát kell helyezni. Az elhunytat kizárólag ezzel együtt lehet hamvasztani, és a hamvakkal együtt az urnába kell helyezni.

(5) Az azonosító lapra – a koporsóba helyezés előtt – be kell vésní az elhunyt hamvasztóüzemben kapott nyilvántartási sorszámát, az üzem székhelye szerinti település nevének legalább két kezdőbetűjét.

57. § (1) A hamvasztás megtörténte után a hamvakat a keletkezett hamu úrtartalmának megfelelő, de legalább 3 l úrtartalmú urnába kell helyezni, és az urnát le kell zárni.

(2) A hamvak elhelyezése előtt az urnába maradandó módon be kell ütni, vagy az urnafedő belső oldalára címkét kell elhelyezni, amely tartalmazza az üzem székhelye szerinti település nevét, az elhalt nevét (leánykori nevét), a nyilvántartás sorszámát és az elhamvasztás időpontját.

(3) A lezárt urnát temetőben való elhelyezés céljából az elhamvasztás megrendelője által megjelölt temetkezési szolgáltatónak át kell adni, vagy meg kell küldeni. Az urna az eltemettetőnek a kegyeleti igények betartásával, a hamvasztóüzem területén erre a célra kialakított helyiségben vagy telephelyen közvetlenül is átadható.

(4) A hamvak – az eltemettető írásbeli kívánságára – több urnában vagy a kegyeletet nem sértő szelencében is elhelyezhetők. A bizonylatot az okmányokhoz csatolva a hamvasztóüzem őrzi meg.

58. § (1) A hamvasztóüzemben nyilvántartó könyvet kell vezetni, amely tartalmazza a sorszámot, a hamvasztás napját, az elhalt nevét, születési idejét, az elhalálozás helyét és idejét, az üzembe szállító szolgáltató nevét, címét, a szállító gépjármű forgalmi rendszámát, az átvétel napját, idejét, az urnaátadás idejét, módját, az átadás azonosító adatait (postai utalványszám) vagy az átvevő nevét, címét és aláírását. A nyilvántartást az üzem fennállásáig meg kell őrizni. Ha az üzem megszűnik, a nyilvántartás levéltárban való elhelyezéséről a tulajdonos gondoskodik. Ha az üzem más tulajdonos birtokába kerül, köteles a nyilvántartó könyvet tovább vezetni, és a korábbi nyilvántartó könyveket megőrizni.

(2) A hamvasztóüzemben üzemi naplót kell vezetni. Ebben a hamvasztókemence automata regisztrációjával azonosítható módon rögzíteni kell az elhunyt hamvasztásának tényleges napját, idejét, az üzem működésének – a tulajdonos által meghatározott – egyéb eseményeit. Az automata regisztráció adatait 10 évig kell megőrizni.

(3) A nyilvántartó könyvben az eltemetettő annak az elhunynak a nyilvántartási adatait tekintheti meg, akinek az eltemetéséről gondoskodott.

(4) A hamvasztóüzem az eltemetettő részére igazolást ad az elhunyt hamvasztásának szabályszerű elvégzéséről.

(5) A hamvasztó-helyiségben üzemidő alatt az üzemeltető szerv dolgozóin és a hatósági ellenőrzést végzőkön kívül más személy csak az üzemeltető vezetőjének engedélyével tartózkodhat.

A temetkezési szolgáltatás engedélyezése

59. § (1) A Kormány temetkezési szolgáltatási tevékenységeket engedélyező hatósággként, valamint a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás felügyeletét ellátó hatósággként

a) a temetkezési szolgáltatás tekintetében a temetkezési szolgáltató székhelye,

b) a temető fenntartásával és üzemeltetésével összefüggő feladatok ellenőrzése tekintetében a temető fekvése

szerint illetékes körzetközponti feladatokat ellátó települési önkormányzat jegyzőjét jelöli ki.

(2) A 23–29. §, a 32–34. §, a 42–46. §, az 50. §, az 56–58. § rendelkezéseit a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében folytatott temetkezési szolgáltatási tevékenységre is alkalmazni kell.

(3) A temetkezési szolgáltatásra vonatkozó engedély kiadására irányuló kérelemben meg kell jelölni:

a) a szolgáltatás nyújtására szolgáló telephely, illetve telephelyek címét, használati jogcímét,

b) az adott telephely tekintetében az ott folytatni kívánt temetkezési szolgáltatási, illetve az azzal összefüggő hűtésre, illetőleg a halotyszállító jármű tárolására vonatkozó tevékenységet és

c) a Tv. 30. § (2) bekezdés d) pontja szerinti szakképesítéssel rendelkező személyek nevét és azt, hogy tevékenységüket milyen jogviszonyban látják el.

(4) A kérelemhez csatolni kell:

a) a szolgáltatás nyújtására szolgáló telephely vagy telephelyek tulajdonjogát igazoló három hónapnál nem régebbi tulajdoni lapot,

b) más tulajdonában lévő ingatlan esetén a használati jogosultságot igazoló dokumentumot, továbbá a tulajdonos nyilatkozatát arról, hogy a telephely létesítéséhez a gyakorolni kívánt tevékenységek tekintetében hozzájárul,

c) a vagyoni biztosíték rendelkezésre állását igazoló dokumentumokat,

d) a (3) bekezdés c) pontja szerinti személyek szakképesítésének igazolását és

e) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy vele szemben összeférhetlenség nem áll fenn.

(5) Ha a telephelyen a holttest temetésre való előkészítését és hűtését végzik, a kérelemben meg kell jelölni:

a) a szociális helyiségek biztosításának módját,

b) a környezetre gyakorolt hatást, így különösen a talajra, a felszíni és felszín alatti vizekre gyakorolt hatást, zaj-, bűzartalmat, tűz- és robbanásveszélyt,

c) a telephelyen végzett tevékenység során keletkező hulladék, egészségre vagy környezetre veszélyes anyag megnevezését, gyűjtésének, kezelésének módját, valamint

d) az ivóvízellátás, a szennyvízgyűjtés módját és a szennyvíz-elhelyezést is.

(6) A szennyvízgyűjtés és -elhelyezés módját a kérelemben akkor is meg kell jelölni, ha a telephelyen halotyszállító jármű fertőtlenítésénél szennyvíz nem keletkezik.

(7) Ha a kérelmező a (4) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott okiratot nem csatolja, a jegyző a kérelem elbírálásához adatszolgáltatás iránti kérelemmel fordul az okiratban foglalt adatokról nyilvántartást vezető hatósághoz vagy bírósághoz.

59/A. § (1) A körzetközponti jegyző a döntése előtt köteles meggyőződni arról, hogy

a) a településrendezési tervben meghatározott övezeti besorolás alapján a kérelemben feltüntetett ingatlanon az elhunyt hűtése, illetve az elhunyt temetésre való előkészítése végezhető-e;

b) a telephely a 48. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elhunyt temetésre való előkészítésére, hűtésére megfelel-e.

(2)

59/B. § (1) A jegyző a temetkezési szolgáltatást legfeljebb 90 napig felfüggeszti vagy korlátozza, ha azt állapítja meg, hogy a telephely az engedély alapját képező feltételeknek nem felel meg.

(2) Ha a temetkezési szolgáltató a felfüggesztés, illetve korlátozás időtartama alatt az engedélyben foglalt feltételeket nem teremti meg, a jegyző az engedélyt visszavonja.

Záró rendelkezések

60. § (1) Ez a rendelet – a 28. § (2) bekezdése kivételével – 1999. október 1-jén lép hatályba. A 28. § (2) bekezdése 2002. január 1-jén lép hatályba.

(2)–(5)

(6)